

The dimensions of God in selected poems of Kareem Dashti

Hawzhin Sliwa Essa¹,

Received: February 15, 2016 **Reviewed:** March 25, 2016 **Accepted:** April 16, 2016

Abstract

This study, entitled (The Dimensions of God) deals with one of the Kareem Dashti's poems that presents a bunch of the above mentioned dimensions which reflect the God's existence. The writer has quoted similar texts from other Kurdish poets to enrich his study and to reinforce the theme which he skillfully explains. All the selected quotations here serve the chief thought of the subject. The explanation of the text is clarified by some meaningful diagrams. The aesthetics of the text and its surface structure & deep structure are accurately analyzed as well.

Keywords: Kurdish literature, modern literature, Kareem Dashti, poetry, dimensions of God.

Recommended citation:

Essa, H. S.. (2016). The dimensions of God in selected poems of Kareem Dashti. *International Journal of Kurdish Studies* 2 (2), 24 - 36. DOI: <http://dx.doi.org/10.21600/ijks.49264>

¹ Corresponding Author: Dr., hawzhen.slewa@koyauniversity.org

زانکۆی کۆیه- فاکهلتی وەرورده- بهشی کوردی

پیشهکی:

که‌ریم دهشتی خاوه‌ن ده‌نگیکی نایبه‌ته له شیعری هاوچه‌رخێ کوردیدا، شیعره‌کانی ره‌هه‌ندیکی فیکری و فله‌سه‌فی له‌خۆ لای په‌یامگر، خوینه‌ر راپنج ده‌که‌ن به‌ره‌و کۆلانی پینچاو پینچ، کۆلانی ته‌نکژ ته‌نکژ، کۆلانی ده‌ره‌ه‌چوو، یا وا له‌خوینه‌رده‌کات ریگی دی‌چووون بو‌خۆی بدۆزیته‌وه و گری پووچه‌که‌کان یه‌که یه‌که بکاته‌وه.

سه‌ره‌تا بیرۆکه‌ی نووسینی تو‌یژینه‌وه‌که کارکردن بوو له‌باره‌ی شیعریکی شاعیر، واتا به‌ناوی (ره‌هه‌نده‌کانی په‌روه‌ردگار له‌شیعریکی که‌ریم دهشتی دا)، دواتر وه‌ک هه‌لقه‌ی زنجیر، یه‌که‌م شیعری به‌کارهاتوو له‌م تو‌یژینه‌وه‌یه، چه‌ندان ده‌قی تری به‌دوای خۆی دا‌هیناو وه‌ک داو و ده‌نکه‌کانی ته‌زییح زۆربه‌ی شیعره به‌کارهاتوو ده‌کان په‌یوه‌ندییه‌کی پته‌وه‌یان به‌یه‌که‌وه هه‌یه و تیشکیکی زۆر خراوه‌ته سه‌ر ده‌قی یه‌که‌م، به‌لام له‌به‌ر به‌کاره‌ینانی کۆمه‌لی ده‌ق و په‌ل و پۆدار بوونی تیژینه‌وه‌که ناچار بووین ناوی لی‌بنین (ره‌هه‌نده‌کانی په‌روه‌ردگار له‌ شیعره‌کانی که‌ریم دهشتی دا).

هۆکاری هه‌لبژاردنی ئەم بابته‌ به‌ئوه‌ ده‌گه‌ریته‌وه، که شاعیر له‌م بواره‌دا قول بوته‌وه‌و شیعری زۆری نووسیه‌وه. له‌گه‌ل راقه‌کردنی یه‌که‌م شاعر پێویستمان به‌ده‌قی تری شاعیر و ده‌قی شاعیرانی تره‌ه‌بوو.

تو‌یژینه‌وه‌که‌شمان خۆی له‌سه‌ی ته‌وره‌دا ده‌بینیته‌وه، له‌ ته‌وره‌ی یه‌که‌مدا که به‌ناوی (راقه‌ی ده‌ق)ه، به‌وردی شو‌ربوینه‌ته‌وه بو‌نیو جیهانی یه‌که‌م ده‌ق و به‌هێلکارییه‌وه روونمان کردۆته‌وه. له‌ته‌وره‌ی دووه‌مدا که به‌ناوی (کاریگه‌ری و دیوه‌کانی تری شاعر)، باسی کاریگه‌ری خودیمان کردوو، که چون چه‌ند ده‌قی له‌که‌ش و هه‌وایه‌کی هاوبه‌ش ده‌خرینه‌ روو، ئینجا باسی (زایاندن)ی ده‌قمان کردوو. له‌ ته‌وره‌ی سێیه‌مدا، که له‌ ژیر ناوی(ده‌ق له‌نیوان ساده‌یی و ئالۆزیدا)یه، باسی ستاتیکی ده‌قمان کردوو، که به‌ چ جو‌ره زمانیک ده‌نووسریت.

ته‌وره‌ی یه‌که‌م: راقه‌ی ده‌ق:-

هه‌ندی جار له‌نیو‌خه‌ندا خه‌ون ئه‌بینم

له‌نیو شووشه‌ی ئاودا بیابان ئه‌بینم

بو‌ لووتکه ئه‌چم ئه‌گه‌م به‌بنار

له‌نیو ده‌ریادا ته‌رمی شه‌پۆل و نه‌وره‌سی که‌نار

له‌نیو تابلۆدا مه‌رگی ره‌نگه‌کان

هه‌موو شتی له‌مه‌داری خۆی ترازاوه

ته‌نها تو نه‌بییت وه‌ک شه‌وقی ئه‌زهل

وینه‌کانت به رۆحی منا چه‌سپاوه (فهیس بووکی که‌ریم دهشتی، 2015-12-24)

شاعیر زۆربه‌ی جار، بۆده‌برینی ته‌عبیره‌کانی ئەم جوۆره ستایله به‌کار دێنی، به‌لام هەر جار هه‌و به‌جوۆره وینه‌یه‌ک و جیهانی‌بینیه‌کی نوێتر، واتا شاعیر شیعره‌که‌ی له‌ بێرۆکه‌یه‌کی چه‌ند ره‌هه‌ندی پێشکەش ده‌کات، راسته‌وخۆ ناوی خودا ناهینی، یار به‌لای ئەه‌وه یاریکی ئەزله‌یه، جا که‌سانیک ئەم یاره وه‌ک مه‌عشوقیکی مه‌جازی به‌رجه‌سته‌ده‌که‌ن، ئەوا حه‌قی خۆیانه، چونکه‌ خوێنەر ده‌خاته دووریانی رۆانینه‌کان، وه‌ک شیعریکی فره‌ ره‌هه‌ند پێشکەشی ده‌کات، ئەگەر چی له‌م شیعره‌دا - وه‌ک له‌ زۆربه‌ی شیعره‌کانی تردا - مه‌به‌ستی رۆوی کردگاره که له‌ نوورو جوانی و نه‌مری به‌رجه‌سته‌یان ده‌کات. له‌مه‌غزاکانی ئەم شیعره‌دا، هه‌موو حه‌قیقه‌ته‌کان ته‌نانه‌ت ئەو حه‌قیقه‌ته‌ی که‌وا ئاوه‌ز، په‌ی پینابا که‌ بگۆرین، به‌لای ئەه‌وه ده‌ستی بگۆرین، به‌لام عیشتی حه‌قیقی رۆوی جوانی کردگار ده‌بینی و هه‌رگیز رۆوناکی و نووره‌که‌ی ناکوژیته‌وه، ره‌نگه‌که‌ی ته‌لخ و ئاچو‌غ نابیته‌وه، بینینی خه‌ون له‌نیو خه‌وندا له‌ زمانی کوردیدا له‌ فه‌ر هه‌نگی هه‌نبانه‌ بۆرینه‌ وشه‌ی (هۆرم) ی بۆ به‌کار هاتوه‌ (هه‌ژار، 1384، ل956)، له‌ شیعری کوردیشدا به‌کارهاتوه‌، له‌ دیوانی (خاچ و مارو رۆژمیری شاعیری) ی شیرکو بیکه‌س واهاتوه‌:

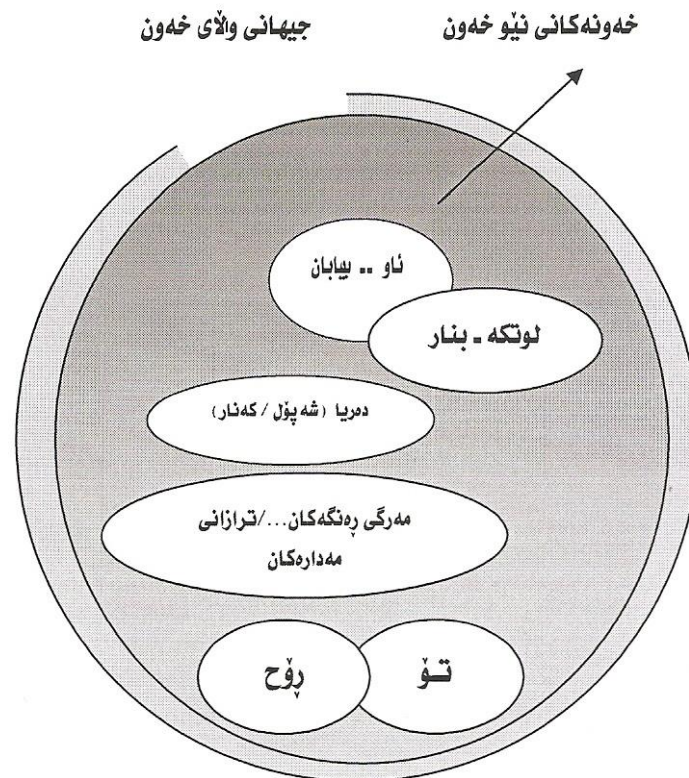
تۆخه‌ون بووی له‌نیو خه‌ونا

تۆ پیاوانی قه‌رده‌اغی وه‌ک نه‌رامسین...

وه‌ک هه‌ریس سنگ تووکن و وه‌ک ده‌ربه‌ندی باسه‌ره

چاو قایمت له‌بیر نییه‌ (شیرکو بیکه‌س، 1998، ل18)

که‌ریم دهشتی کاتی نیوه‌دیری یه‌که‌می نووسیه‌ سه‌ره‌تای ئاوه‌ژوو کردنه‌وه‌ی بێرۆکه‌کانی خستۆته‌ رۆو، زۆر جار خه‌ون فه‌زایه‌کی فراوان و کراوه‌ ده‌دات به‌خه‌یالی مرۆف، زۆر جار پێش ده‌بیستین: ده‌لێن خه‌ون و خه‌یالت چیه‌؟ واتا خستنه‌ رۆوی هیواکانی مرۆف، به‌لام شاعیر له‌ نیو خه‌ونه‌کانیشی دا ده‌یه‌وئ زیاتر نقوم بییت و به‌قوڵی دا رۆبچیت، یاخوت ده‌یه‌وئ بلێ خه‌ونه‌کانی من ساده‌و سه‌ر پێیی نین، به‌لکو له‌نیو خه‌ون خه‌ونیه‌کی تر ده‌بینم، که‌ کاملتره‌، یا خاوه‌ن تاییه‌تمه‌ندی تره‌، ئیتر نیوه‌دیری یه‌که‌م ده‌روازه‌یه‌کی فراوان له‌به‌رده‌م خه‌یاله‌کانی شاعیر ده‌کاته‌وه‌، چونکه‌ له‌ ریی حوجه‌ی خه‌ونه‌وه‌ ده‌توانریت خه‌یال فراوانی بخه‌ریته‌ رۆو، وینه‌ی ئاوه‌ژوو و شتی چاوه‌ران نه‌کراو باس بکریت، چونکه‌ هه‌ر چه‌نده‌ خه‌ون بنه‌وان له‌ واقعی رۆژانه‌ی مرۆفوه‌ وه‌رده‌گرئ، به‌لام دواتر ده‌بیته‌ متوربه‌ی خه‌یالیه‌کی چرتر، ده‌ستی بلێن له‌خه‌وندا دووبالم لێرسکا بوون و ده‌فریم، به‌لام له‌واقیعه‌دا ناتوانی بلێی ئەمرۆ دوو بالم لێرسکاو فریم، هه‌ر چه‌نده‌ هه‌موو خه‌یاله‌کان خۆیان له‌به‌رده‌م شیعرو جیهانی نووسینی ئەده‌بی ئاوه‌لاده‌که‌ن و نابنه‌ به‌ر به‌ست، به‌لام حوجه‌ی خه‌ون و خه‌وبینین ده‌روازه‌ی خه‌یال فراوان و ئاواتر ده‌که‌ن.

هیلکاری خهونینی شاعیر لهم دهقه دا

هیلکاری ژماره (1)

ئهگر هه موو شته کانی له خهوندا بینینی، یان شته باس کراوه کانی دواى رسته یه کهم خهونیش نه بن ده توانین لهو هیلکاری بهی سهره وه ببینین و ناوی لیبینین (هیلکاری ئەم شیعره)، هه موو مروفتیک به دوو شیوه شته کانی دهووبهری ده بینیت و دهرکی پیده کات: یه که له ریگه ی (چاو) هوه، به لام توانای بینینی چاوی مروفت سنوورداره، چاوه کانی ته نیا نهو شتانه ده بینیت که شه پۆله کانی له نیوان (400 – 700) ناتومه ترن، و اتا نهو شتانه نابینیت که شه پۆل کورتن، وه که تیشکی سهرووی به نه فسه جی و شته شه پۆله درێژه کانی سهرووی تیشکی سوور. دوو: بینین له له ریی دلوه که له زمانی عهره بی وشه ی (بصیر) ی بو به کار هاتوه. له دیدی فهلسه فه و باوهر دار بیه شه وه بینینی دل بایه خ و به های چه نیدین جار له بینینی (چاو) بالاتر و مهزنتره. ته نانهت خودا، که سویند ده خوات، هه میسه نهو شتانه ده کاته سهر چاوه ی سوینده که ی که یه کجار مهزنن، له سوورته ی (ئه له به قهره) دا ده فهرموی:

(فَلَا أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ. وَمَا لَا تُبْصِرُونَ)

واتا (سویند ده خۆم به وه ی، که ده بینین و به وه ی که نابینین). ده بینین باس له بینین کراوه لیره دا (لا) نه فی نییه بلین سویند ناخوا. هۆکاری نزولی ئەم ئایه ته نه وه یه، که (وه لیدی کوری موغیره) و (ئه بو جه هل) ده یان وت پیغه مبه ر شاعیره، (عوبه) ده بوت پیغه مبه ر کاهینه...

هه له به ته له ریی میتافوره وه بینین به (دل) یش به خشراره، که سی نابینا مه زنده ی شته کان ده کات، په یوه نده یسه له نیوان میشک و دلش هه یه... ((له عیرفاندا چاویکی تر هه یه که چاوی دل، عارف جوانی

چاوی مه عشوقه که هی له ریگهی چاوی دلوه دهینی)) (فاروق رفیق، 2010، ل26) له (نینجیل) شدا له زور شوین باسی کرداری بینین کراوه، بۆنموونه کاتی (عیسا) زیندوو بووهوو هاتهوه ناو دوست و ههوادارانی (توما) که سکی زور نزکی بوو، گومانی ههبوو، به لام دواي ئهوهی (عیسا) دهستی خوی پیشان داو له تهک خوی داینا، ئینجا گومانه که هی رهوییوه، (عیسا) پیی وت: (کاتی که منت بینی باوهرت پیکردم، ئافهرین بو ئه که سهی که نامینی و باوهر دهینی) ((أَمَنْتَ يَا توما، لَأَنَّكَ رَأَيْتَنِي. هَنِيئاً لِمَنْ أَمَّنَ وَمَا رَأَى)) (کتاب مقدس: آیه 29)

مه به استمان لهو نمونه هیناوه ههویه، که کرداری بینین چهنده قهناعت پیکره له چاو ههستهکانی تر، له نیو دهقه ئاینهکاندا هاتوو، که پیغمبهر (موسا) داواي بینینی خوی کرد، خوداش له کیوی توور به شیک لهرووناکی خوی پیشان دا...، واتا پیغمبهرهکانیش حزریان کردوو هتهکان بینین.

که ریم دهستی لهم دهقدا، ههردوو شیوه بینینه که هی تهوزیفکردوو و (حهوت) جار (بینینی) به کار هیناوه: (دوو) جار دهقی وشه که هی له دوو بونیاتی زمانهوانی و فهرهنگی به کار هیناوه، وهک سهرواش به کاری هیناون:

ههندی جار له نیو خهوندا خهون ئه بینیم

له نیو شووشه ی ئاودا بیابان ئه بینیم

(5) جاریش (بینینی له پیی دلوه) وینه کردوو:

تهرمی شه پۆل و نه ورهسی که نار	}	بینینی
مه رگی رهنگهکان		
ترازانی شتهکان		
شهوق		
وینهکان		

هینکاری ژماره (2)

ئهمانهی سهروه ههموویان په یوه ندیان به بینینه ههیه، جا مه رج نییه هه له ری کامیرای چاوهوه بی! ئه (شهوق) هی دهقنوس لیره ئامازهی پیدهکا، نه شهوقی گلۆپه و نه شهوقی کولمی یار... باره دهروونییه رۆحیه که هی شاعیره به بهلگهی ئهوهی که وشه ی (ئهزهل) ی کردوته پاشکو و له دیری دواتریشدا دهلی:

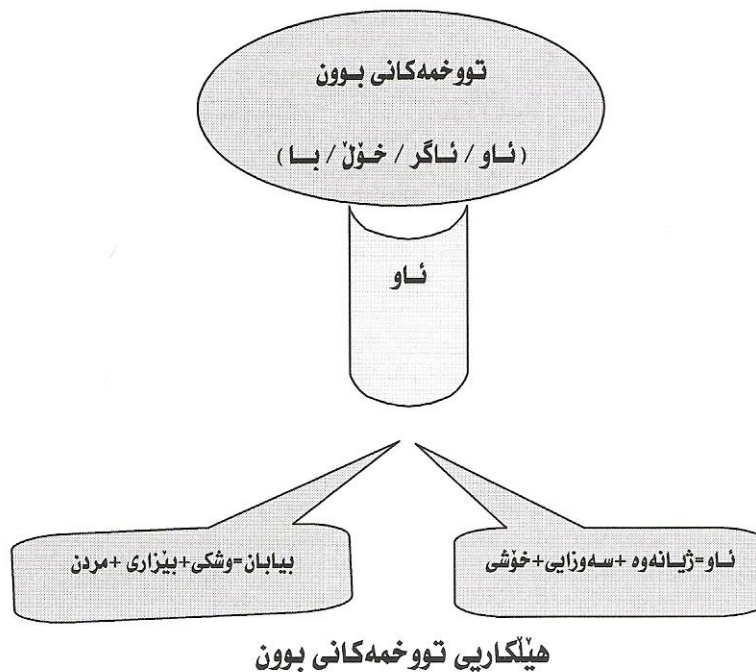
وینهکانت به رۆحی منا چه سپاوه.

شاعیر له نیو شووشه ی ئاوی بیابان دهینی، ئاوی له جیهان بینی که ریم دهستی دا به هایهکی گرنگی ههیه، به لای فهیله سووفه به راییهکاندا، (ئاو و ناگر و با) ستن شتن که زوریان ههلوسته له سهر کردوو،

هەندئ فەیلەسوفیش لەپال ئەم سنیانە(خاک)یش زیاد دەکەن، لەوانە (ئیمپیدۆکلس) Emedokles ی فەیلەسوفی پیش هاتنی مەسیح زۆر جەختی لەسەر ئەم چوار مادەییە دەکردووە.

ئاو = ژیان + سەوزایی + خۆشی... / بیابان = وشکی + بیزاری + رەنگی مردوو... لە نێو پینج هەستەکە ی مەزەندە دەکا، (بینین، بیستن، بۆن کردن، چەشتن، بەرکەوتن)، شاعیر لەم شیعردا بە هەستی (بینین) شتەکان مەزەندە دەکا، هەستەکانی تری فەرامۆش کردووە، هەرچەندە بینین لە نێو پینج هەستەکە ی مەزەندە دەکا، هەموویان زیاتر شاھید پێدەر ترە، واتا بۆنکردن و تام و لەمس و بیستن دڵنەوایی سەتا سەت نین بۆ بریاردان لەسەر شتێک، بەئەندازە ی بینین، بۆنمۆنە بیستنی دەنگی شتێک ئەشێ کۆپی دەنگە سەرەکییەکە بێ، بەلام زۆر جار بینین پتر جیگە ی متمانە و دڵنەوایییە، وەک لەکوردەواری و تراوە: ((بەچاوی خۆت بینە، ئینجا حوکم بدە))، یان دەلێن: ((بەچاوی خۆت بینەو بەگۆچکە ی خۆت ببیستە)). لە هەردوو گوتراوەکەدا، زیاتر بەهای بینین بەدەرخواوە. هەرچەندە کرداری بینینیش دەخزیتە ژێر گومانەو، بەپێی تیروانینی فەیلەسوفان جەخت لەسەر (چاوی دڵ) دەکەنەو بۆبینینی شتەکان، هەندیکێ تر باس لەرۆح و هەندیکێ تر باس لەدەنگ پێکردنی هەستەواری شەشەم دەکەن بۆمەزەندەکردن و پێشبینی شتەکان... بینینی بیابان مانای دروست بوونی ئەو گومانەییە، کە بەرەو لوتکەش دەچێ خۆی لەبنار دەبینیتەو، کە رەنگە چاویش فێل لەمەروە بکات، وەک بینینی سەراب و شتی تر کە مەزەندەکانی روانین لەکورتی دەدەن. دواتریش لەنێو دەریادا تەرمی شەپۆل و نەورەسی کەنار دەبینی، کە ئەمە بینینێکی ئاساییە، بەلام لەجوغزی زمانی خەیاڵ و وینە ی شیعریدا، چونکە یەک بەدوای یەک داھاتنی شەپۆلەکانی دەریا، کە هەر شەپۆلەو شەپۆلێکی تر تێکدەشکێنێ، شاعیر بە مەرگی شەپۆلەکان وەسفی دەکا، واتا وینەکە لە سەر بنەمای (بەبوونەر کردن) دروست بووە، کە قۆرمی مەرگ لە بوونەواری روح لەبەرەو گواستراوەتەو بۆ شەپۆلەکانی دەریا. لە نێو تابلۆکاندا مەرگی رەنگەکان دەبینی، رەنگ لەتابلۆدا وەک رۆح و گیان وایە لەجەستە ی بوونەواریدا، چونکە بەدامالینی رەنگ لە تابلۆیەکا چوارچۆیەکی و پارچە تەختیەکی بێ رۆح دەبینین، رەنگ زمانی تابلۆیەو لەرێی ئەم زمانەو نێمە تابلۆیەک دەدوینین، وەک خۆشی دەلێ: (هەموو شتی لەمەداری خۆی ترازاو)، بۆئەوێ گومانەکانی خۆی برەوینیتەو دڵنەواییەکی وێژدانی بەخۆی بدات، دەلێ بینومە، کە کرداری بینین بەپێی دەقە ئاینییەکانیش شایەدی دەریکی بەلگەدارە، لەچاوی هەستەکانی تر، کەچی پێی وایە بینینەکان لەئاست هەموو شتە بینراوەکان کۆت دەهینن و نەگەنە ناکام، بەلام تەنھا (تۆ) کە مەبەستی کردگارە کە وەک شەوقی ئەزەل، واتا شەوقی نەبراوە، درەوشانەو تیشکی بەردەوام، وینەییەکە بەرۆحی شاعیر چەسپاوە، هەلبەتە تەفسیرەکانی رۆحیش فرەن، بەلام رۆح پابەندە بەژیان و بەردەوامی مەروە، بە مردنی مەروە رۆحی دەردەچێت، بەلام دواتر رۆح بە نەمری دەمێنیتەو، چونکە بەپێی دەقە ئاینییەکانیش مەروە جەستەو رۆحە، جەستە کۆتایی دێت و لەناو دەچێت، بەلام رۆح هەرگیز کۆتایی نایەت، کەواتە لکانی وینە ی پەرەردگار بەرۆحەو مانایەکی قوڵی هەیە. مادەم رۆح نابیندری بۆیە بینینی وینەکانی نێو رۆحیش بەچاویکی ئاسایی نابینرین، بەلکو بەچاوی دڵ دەبیندرین... لەدەربرینی (تەنھا تۆنەبیت) رانای سەر بەخۆی کەسی دووھمی تاکێ بەکار هێناوە، بەلام لەدوا رستە ی شیعردا دەلێ: (وینەکانت...)، واتا هەرچەندە شاعیر رانای سەر بەخۆی کەسی دووھمی تاکێ بەکار هێناوە، کە ئاماژە ی بە پەرەردگار، هەرچەندە لە رەھەندیکی سادەتر و دیوی دووھمی شیعردا رەنگە شتێکی تر بێت، بەلام لەکەرۆکی دەقەکا زیاتر مەیل بۆ بۆچوونی یەکەم دەکا، شاعیر نەبوتوو (وینەکەت)، و تۆویەتی (وینەکانت)، کەواتە لە جیھانبینی ئەودا بەرەردگاری تەنھا، کە شاعیریش (تۆ) بەکار هێناوە، و اتای تەنھایی ئەو دەردەبریت، بەلام کۆمەڵی وینە ی لەزەینی شاعیر

دروست کردووه، شاعیر نیشانهکانی خالبهندی بهکار نههیناوه و یتسگهی وهستان و ههلوستهو تیرامان دهدهاته دهست خوینهر، ئەم شیوازەشی له زۆربهی شیعەرەکانی پهیرهوکر اوه.

هینکاری ژمار (3)

لهو هینکارییهدا له تووخمه‌کانی بوون، (ئاو) کراوته سه‌مه‌شقی شیعەرەکه، که ئەم مه‌دلوولانه‌ی هه‌یه، بیابانیش له‌جوغزی ئەم شیعەرەدا ئەم مه‌دلوولانه‌ ده‌به‌خشیت، ده‌نا به‌ده‌ر له‌م شیعەرە، بیابان هه‌میشه یه‌کسان نییه به‌ وشکی و بیزاری و مردن، چونکه زۆر بوونه‌وه‌ر له‌بیابان ده‌ژین و خۆگونجاندنی سروشتیان هه‌یه له‌گه‌ڵ بیابان و تایه‌تمه‌ندییه‌کانی، به‌لام شاعیر وه‌ک پارادۆکسیک به‌رامبه‌ر به‌ (ئاو) ئەو مه‌دلوولانه‌ی گه‌ره‌که.

له شیعیریکی تردا به‌روونی ئەم توخمانه‌ دیارن ئەوه‌تا له شیعیری (خۆ نه‌بوون) دا، واهاتووه:

ته‌مه‌شا چه‌ند سه‌یره

من به‌دوای ئەوینت وه‌کو پوشی به‌ر با

په‌رش و بلاوی هه‌موو سه‌رزه‌وی کراوم

وه‌کو ئاو ر‌ژاومه‌ ناو هه‌موو بناری

وه‌کو گر له هه‌موو خه‌مێک داگیر ساوم

که تو وای له‌ناخما

ئێستا که ده‌زانم به‌چ په‌ندیکی تووش براوم

من تازه بزانه هی خۆم نیم

من مولکی ناگر و یا و ناوم (کهریم دهشتی، 2015، 17)

تهوهره ی دووهم: کاریگهری و دیویوهکانی تری شیعر:

سهبارت به دروست کردنی یاخوت بهرجهستهکردنی پهروهردگاریکی تاك و تهنها لهچهندان وینهو شیوهی جوراوجور لهشیعرهکانی تریشی دیاره، له شیعریکی تریدا که لهژیرناوی (ئیستهتیک)دایهوه دهلی:

دهچمه لئوارهکانی دهريا ههر تو دهبینم

دهچمه دارستان ههرتو دهبینم

دهچمهوه رابردوو

دهچمهوه ناینده ههر تو دهبینم

تو یهکسان بوویت لهگهڵ کهون (کهریم دهشتی، 2012، ل14)

له چهندان شیعی تری تری کاریگهری خودی پیوهدیاره له شیعی (خیرا خیرا بوواوه)دهلی:

دهچمه بناران ئیستاکه وینهی توی لئماوه

دهچمهوه ناو لولوی شمشالان

هیشتاکه ناوازی بۆئوینم ماوه

دهچمهوه ئەشکهوتان

که هیشتا شوین پیی تو بهسهر کهفهر و تاویر ههرماوه (سهرچاوهی پیشوو، ل48)

کاریگهری خودی، واتا شاعیر پیشتر شیعیکی نووسیهوه، دواي ماوهیهك ئەم شیعره دهبیته ههوینی لهدايك بوونی شیعیکی تر یان چهندان شیعی تر، که درێژه پیدهری شیعرهکهی پیشتر دهبیت، یان دووبارهبوونهوهیهکی بهدهسکاری و بهستایل و ههست و راوینیکی تر بیروکهکان دهخرینه روو، له نامیلکهی (سکلی ناو خۆلمیش)دا لهو لاپهراهدا ئەوه دهبیندري: (10، 33، 37، 42، 44، 60، 70، 78، 82، 89)، مانای ئەوهش نییه ئەم دووباره بوونانه وینهیهکی بیزارکهری کۆپی یهکتر بن، نهخیر وینهو روانینی جیاوازی، بهلام لهچوار چۆهیهك و لهئێوه یهك کهش و ههوادان. کهواته کاتی شاعیر دهلی: (وینهکانت)ئهوا ببینی رووی پهردگاره لهئێوه شتهکاندا، واتا روحي خودا فهنابووه لهئێوه ههموو شتهکان، لهبهرئهوهی که ههمووشتیك دهستکردی ئهوی، کهواته جوانیهکانی ئهوه دهبینرین، واتا ههرچنده کردگار یهکهو نابي بهدوو یان سی، بهلام ئەشی بهزور شیوه رووی خواوهند ببینین، ئەگهر بهشیوه ئاساییهکهی به کهسێك بلین وینهکهت، ئەوا دهزانی یهك وینهیه، بهلام که وتان وینهکانت ئەوا کۆمهلی وینهی ههمان کهسه، بهلام لیرهدا وینهکان ههمووی کۆپیهکی سهتا ستهی یهکتر نین، بهلکو شیوهی جیاوازی و لهشویی جیاوازی دهبینرین، چونکه ئەگهر کۆپی سهتا سته بن پیویست ناکا شاعیر کۆمهلی وینهی کۆپی کراو بهرووحی خۆی بلکێنی، بهلکو ههروینهیهو تاییهتهدیهکی ههیهو دهیهوی

رۆحی خۆی سیخناخ بکات بهۆینه جوانهکانی کردگار، (بابا تاهیری ههمه‌دانی) ش شیعری له‌م شێوهیهی ههیه، که رۆوی خوداوه‌ند له‌چه‌ندان تابلۆ ده‌بینی و له‌هه‌موو شوێنیکه‌وه ده‌وره‌ی داوه‌و هه‌ستی پێده‌کاو ئاوێته‌ی شته‌کان بووه، له‌شیعریکی دا ده‌لی:

به‌ده‌ریا بنگرم ده‌ریا تو وینم

به‌سه‌حرا بنگرم سه‌حرا توینم

به‌هه‌ر جا بنگرم کۆه و ده‌ر و ده‌شت

مه‌گه‌ر ئان ده‌م که زیبایی تو وینم (د. مارف خه‌زنه‌دار، 2010، ل234)

واتا به‌ده‌ریادا بگه‌ریم، یا رۆوبکه‌مه‌ ده‌ریا تو ده‌بینم، به‌بیابان و هه‌ر شوێنیکێ تێدا بگه‌ریم هه‌ر تو ده‌بینم، به‌هه‌ر شوێنیک دا برۆم رۆوه جوانه‌که‌ی تو ده‌بینم...، شاعیر له‌م ده‌ریا نه‌بێنا، ده‌لی ئه‌ی په‌روه‌ر دگه‌ر تو زۆر له‌منه‌وه‌ نزیک، ئه‌وه‌تا رۆو له‌هه‌ر شوێنیک ده‌که‌م تو ده‌بینم و هه‌ستت پێده‌که‌م، هه‌ر ئه‌م جۆره‌ بیره‌و‌کانه‌ بوو که‌سیکی وه‌کو (مه‌نسووری حه‌لاج) خودای زیاتر له‌خۆی نزیك ده‌کرده‌وه‌ ده‌یوت خودا له‌نیو من دا تاوه‌ته‌وه‌و شه‌ته‌حات و وته‌ی زۆری ده‌رده‌بری.

ده‌کرێ، ره‌هه‌ندی بونیاتگه‌ری زایه‌ندگه‌رای شیعیریش لێره‌دا خۆینده‌وه‌ی بو بکری، (فازیل شه‌ورۆ) ده‌لی: ((زاراوه‌ی (زایاندن) له‌ بری وشه‌ی (تولید)ی عه‌ره‌بی و وشه‌ی (generate)ی ئینگلیزیم به‌کاره‌یناوه‌)) (فازیل شه‌ورۆ، 2015، ل98) -جۆمسه‌کی- له‌ کۆتایی په‌نجاکانی سه‌ده‌ی راپه‌ردوو ئه‌م زاراوه‌یه‌ی خسته‌ رۆو: هه‌نده‌ی پێنه‌چوو په‌لوپۆی بۆبواره‌کانی فه‌لسه‌فه‌ی ده‌رونناسی هاویشته‌ (سه‌رچاوه‌ی پێشو، ل98) له‌م باره‌یه‌وه‌ جۆمسه‌کی ده‌لی: ((زمان داينه‌مۆیه‌کی تاییه‌تمه‌نده، توانای زایاندنی ژماره‌یه‌کی بێسنوور له‌ وشه‌و ده‌سته‌واژه‌و رسته‌ی نه‌بێستراو و نه‌بێراوی هه‌یه، که‌ پێشتر که‌س پێیان ئاشنا نه‌بووه، زمان ته‌نها ئه‌و قامته‌ وشه‌و رسته‌نه‌ نییه، که‌ منال له‌ باوانیه‌وه‌ ده‌بێستێ و دووباره‌ی ده‌کاته‌وه‌)) (سه‌رچاوه‌ی پێشو، ل98) شاعیر ده‌میکه‌ وه‌ستاکاری له‌م جۆره‌ بونیاتگه‌رییه‌دا ده‌کات. لێره‌دا، یه‌که‌م بیره‌و‌که‌ی (دایک) ، (خه‌ونه). دواتر چه‌ندین نه‌وه‌ له‌دوای ئه‌م خه‌وه‌وه‌ ده‌زین، وه‌ک: (ئاو/ لوتکه‌/ ده‌ریا/ هه‌موو شتیک/ تو/ رۆح). ئه‌وانه‌ی شاره‌زای ده‌قه‌کانی که‌ریم ده‌شتین، کۆکن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌م شاعیره‌ یه‌کجار زۆر خۆی به‌ هونه‌ری (وێنه‌ی کۆنتراست Contrast Images) خه‌ریک ده‌کات، ئه‌دوئیس ده‌لیت: ((شیعری هاوچه‌رخ لێوان لێوه‌ له‌ کۆنتراست، چونکه‌ ئازارو ئه‌شکه‌نجه‌کانی شاعیر هه‌نده‌ زۆرن ناچار هانا بۆگه‌رانه‌وه‌ی ره‌مزی ده‌بن، که‌ ده‌ره‌واشته‌ی ئیحای خه‌یالی فراوانی خۆیانه‌)) (سه‌رچاوه‌ی پێشو، ل97) بۆیه‌ له‌ نیو زایه‌نگه‌رایه‌که‌شیدا، ره‌نگی داوه‌ته‌وه‌: بروانه‌: ئاو: بیابان/ لوتکه‌: بنار/ ده‌ریا: که‌نار...، ئه‌م گه‌مه‌کرده‌ به‌ وشه‌ و پێکانی نیشانه‌ی دیاریکراوی بیره‌و‌که‌، کاریکی وا ئاسان نییه‌ له‌ پارسه‌نگ راگرته‌ی کۆنتراسته‌که‌ و هه‌ینانه‌وی تایی ته‌رازووی مه‌به‌ست و بیره‌و‌که‌ی ده‌قه‌که‌، ئه‌گه‌ر ده‌قنوس خاوه‌ن ئه‌زمونه‌ی شیعری باش نه‌بێت .

ته‌مه‌ره‌ی سێیه‌م: ده‌ق له‌ نیوان ساده‌یی و ئالۆزیدا:-

خوینەر لهیهکهم سهرنج دان دا خوئی لهبهردهم دوو جوره دهقدا دهبینتهوه، دهقی سادهو دهقی ئالۆز، دهقی ساده ئهوه دهقیه زمانهکهی ئهو وشانه، که زۆر باون و خوینەر بهناسانی لێیان تێدهگا، ئهگەر چی زۆر جار تێگهیشتنکی رووکهشانه بهخوینەر دها، مانای ئهوه نییه ئهوه دهقی زمانیکی سادهی ههبی دهقی لاوازه، نهخیر ههگیز وانییه، بۆنموونه شیعهرهکانی (گۆران) سادهن، بهلام بههیزو پتهون.

سهبارت بهدهقی ئالۆز: ئهو دهقانه دهگرێتهوه، که وشه ی فهرهنگیان زۆر تێدایه، خوینەر پنیوستی بهوهیه که لهدوتوی فهرهنگهکان بویان بگهری، لهپال ئهوهش پنیوستیان بهچهاند جار خویندنهوهش ههیه بۆدۆزینهوهی سهردهای بابهتهکان، زۆر جار ییش لههێ زمانیکی سادهوه تهه و مزی واتایی دروست دهکریت وه که له ههتای له شیعهرهکانی (مهحو) دا، لهنیوان ئهوه دوو جوره دهقهشدا دوو جوره نووسینی تر ههیه، جا چ بهزمانیکی ساده نووسرا، یان بهزمانیکی ئالۆزی پرزاراوه، تههو مزیکی زۆر بهریا دهکهن و وا لهخوینەر دهکهن که چیرۆکه دهقهکه وهرنهگرن، ئهوه دهقانه زیاتر ورینهی شیعهرین و خوینەر ههچی لێناکرینتهوه، مهبهستمان ئهوه نییه که دهق دهبی زوو خوئی بدا بهدهستهوه، دهقی جوان ئهوه دهقیه بۆ ههمیشه پارێزگاری له ستاتیکی خوئی دهکات، جا بهزمانیکی (ساده) نووسرا، یان (زمانیکی پر لهزاراوه)، یا (زمانیکی سادهی رههههه قوئ)، یا (زمانیکی پرزاراوهی فهرهنگی و رههههه قوئ). واتا دهق ههیه بهزمانیکی ساده نووسراوه، بهلام تێگهیشتنی قورسه، چونکه وشهکان بارگای کران به زۆر ماناو مهلول، ههلبهته بوونی وشه نامۆ و کهم بیستراوه له نیوه دهقدا دۆزینهوهی مانای وشهکانیش زۆر گران نییه، گرانگ ماهیهت و کرۆکی شیعهریهته لهنیوه دهقدا، که ههموو پێکهاتهکانی شیعهر لهوانه: (بیر، خهپال، سۆز، ههسته، نهسته، واقیع، موسیقا، وینه...) لهدهقیکی (جستهزمان) دا دهبین، بهلام ئهوه زمانهش بارگایه به ماهیهتی شیعهر، دۆزینهوهی وینهی نوئی و شیوازی دارشتنی وینهکه رۆلی خوئی دهبین له ستاتیکی شیعهرهکه، خانمه رهخنهگری عهزهب (زه رب بن سید): سهبارت بهزمانی شیعهری هاوچهرخ دهلیت: ((زمانی شیعهری نوئی، زمانیکی تهه و مزیکی به ناسانی خوئی بۆخوینەر ئاشکراناکات، تههو مزیکی بهقدهر تهه و مزیکی ژیان، رهنگدانهوهی دلهراوکی و دوولگی و ههلهچوون و نییش و ژانی مروقهکانه)) (زه رب بن السید، لغة الشعر الحديث. 2012)، (که ربیم دهستی) ش سوکنای بهوانی که کردگار تهها له تابلویهکه بهرجهسته بکات، بویه بهشیوازی جۆراو جۆر دلهراوکی خوئی بهرامبهر بهبوون دهخاته روو، ئهوهتا شاعیر له شیعهری (بهچیا ههگهرا) دا دهلیت:

که بانگت دهکهه هیند دووری ئاوهکان وهلام دهنهوه

که بانگت دهکهه هیند دووری دارستانهکان وهلام دهنهوه

بویه سهسام نازانم

چۆن لهزهوی جیاتکه مهوه (که ربیم دهستی، 2012، ل 40)

شاعیر سهسامی دلهراوکی خوئی دهخاته روو بهرامبهر به (کردگار)، هه ره خاله شهوه ناوهستی و گومان و شههزانهکای نارونهوه، بویه له شیعهریکی تردا، که بهناوی (پووشی بهر با) یه پێچهوانهی ئهوه شیعهریهوه دهلیت:

بی تو من ههبوونم نییه بی تو من چیم

تو ههمیشه لهتهكمهوهی
 لهناو لهپی دهستهکانمی
 لهناو گلینهی خوینمی
 لهناو کتیب و قهلم و پهرهکاغزهکانمی
 لهناو سبیهرو سایهمی
 بویه هرگیز من تهنا نیم(سرچاوهی پیشوو، ل72)

لهم دهقیاندا خودا زیاتر لهخوی نزیک دهکاتهوه وهک (مهسنووری حهلاج) ناوینتهی رۆح و گیان و جهستهو شت و مهکهکانی دهکات.

ئهم دهقی کهریم دهستی، که مهبهستمان دهقی یهکهمه، بهزمانیکی ساده نووسراوه، بهلام ههنگری مهلولواتی قوله، وشهکانی(بنار- کهنار، ترازاو-چهسپاوه)بهشیکی موسیقای شیعرهکهیان دابین کردوه، چوار جاریش گوتهی(لهنیو)پات بۆتهوه، ههر رستهیهکی ئهم شیعره مانای ترت پیدهبهخشی، وهک دهلین لیکدانهوهی دهقی مانای لهدایک بوونی دهقی تره، نهوکاتهش دهقی تر لهدایک دهبیته و مهعریفهی نوێ دهخرینته سهر مهعریفهی شیعرهکه، که بتوانین چهند نهومیکی تر بخرینه سهر بالهخانهی شیعرهکه، زور جار دهبینین، که لیکدانهوه بۆدهقیکی شیعری کراوه، ریک دیره شیعرهکه کراوتهوه (پهخشان) و ههمان بیروکهی دهقهکه دارپژراوتهوه، ئهم جوره لیکدانهوانه نهک ههر نابنه هوی لهدایک بوونی دهقی تر، بهلکو دهبنه بار بهسهر دهقهکهو بهسهر رهخنهی ئهدهبیش، چونکه ئهم جوره لیکدانهوانه هیچ زانین(مهعریفه)ی نوێ ناخهنه روو، ئیمه ههولمانداوه تارادهیهک بهنیو کرۆکی دهقهکان شوربینهوهو گرنگی زیاتر بهدهقی یهکهم بهدین، ههلبهته هیچ کاریکی کاملاً نییهو له ههموو سهردهمیکیشدا رهخنهی رهخنه پێویسته .

ئهنجام:

له ئاکامی ئهم توێژینهوهیهدا گهیشتینه ئهوهی بلین:

*کهریم دهستی خاوهن جیهانبینییهکی تایبهته بو بون و کهون، شیعرهکانی رهههندیکی فکری و فلسفهیی له خۆدهگرن.

*له زۆربهی شیعرهکانی زیاتر لهریی چاوهوه ههست بهبوونی خودا دهکات، ههستهکانی تر فهرامۆش دهکات و زیاتر ههست دهکات حهقیقهتهکان بهچاو ببینی و لهریی ئهوهوه دهگاته پلهی یهقین، تهفسیرهکانی چاویش زورن، جا چاویکی رووکهشانه بیته، یان چاویکی ناوهکی که زیاتر شوربینتهوه بو زهین و ههست و شعور.

*زۆر بهی نمونه هیندر او هکان له سهه بیرهوهکی کۆنتراست و زایاندن بنیات نراون، و اتا دژیهکی له نیوان وشهکان کردوو له بهر نامیزی وشه بابته بابتهی تر له دایک بووه، بویه خوینهر دهخاته دوو جۆره بهراوردوه .

کورتیهی باس

ره ههندهکانی پهروهر دگار له دهقهکانی کهریم دهشتی دا، لیکۆلینهوه که له رافهی دهقیکی شیعرییهیهو پهل و پۆ دههوائی بۆ کۆمهلی دهق، که تیبدا کۆمهلی ره ههههه خراوهته روو بۆ بوونی پهروهر دگار. شاعیر سوودی له دهقی تری کوردی و وههگر تووه، له پری هیلکار ییهوه زیاتر دهقهکان شیکراوهتهوه، ماناو کرۆکی دهقهکان بهرجهسته کراون. شاعیر زیاتر له شیعرهکانیدا، له پری ههسته بینینهوه دهیهوئ ههسته بهبوونی خودا بکات و بگاته پلهی یهقین. کلیله وشهکان ئهمانه: ئهدهبی کوردی، ئهدهبی مۆدیرن، کهریم دهشتی، شیعیر، ره ههندهکانی پهروهر دگار.

ملخص البحث

هذا الموضوع بعنوان (ابعاد الخالق) في اشعار الشاعر (كريم دشتي)، وسبب اختيار هذا الموضوع يعود الى ان النصوص تحتوي على هذه الابعاد.

مع تحليل النص نحتاج الى نصوص شعريه اخرى للشاعر ولشعراء آخرين، لكن نستطيع القول بان هذه النصوص تسلط الضوء على هذا النص وتدقق فيه اكثر، لذلك بدايةً وأساس هذا النص الذي أبرزنا فيه رؤيه الشاعر.

بعد تحليل النصوص والتخطيط لها أظهرنا الشعر، بعد ذلك نتكلم عن ستاتيكا هذا النص ونتكلم عن النصوص الشعرية بين المعقدة والبسيطة.

سەرچاوه‌کان:

کتاب مقدس / قرآن کریم

کتاب:-

- 1- شیرکو بیکهس، 1998، خاچ و مارو رۆژمیری شاعیری، چ2، سلیمانی، چاپخانه‌ی خاک.
 - 2- فاروق رفیق، 2010، هونهری عیشق ب1، سلیمانی، چاپخانه‌ی سهردهم.
 - 3- کهریم دهشتی، 2012، سکلی ناو خۆله‌میش، ههولنیر، چاپخانه‌ی رۆژه‌ه‌لات.
 - 4- ماریف خهزنهدار (د.)، 2010، میژووی نه‌ده‌بی کوردی، ب1، چ2، ههولنیر، چاپخانه‌ی ئاراس.
- فهره‌نگ:

-هه‌ژار، 1384، هه‌نبانه بۆرینه، چاپی چواره، تهران، سوش.

گۆفار:

- فازیل شه‌ورۆ، 2015، هونهری بونیادگهری گه‌رانه‌وه‌و زیانندی شیعره‌ی له دوو ده‌قی کهریم دهشتی دا، گۆفاری: نۆزده‌هه‌مین فیه‌ستیفالی گه‌لاوێژ، ژماره‌16.

رۆژنامه:

-کهریم دهشتی، خۆنه‌بوون، رۆژنامه‌ی هه‌ولنیر، ژماره‌1161، 2015.

فیه‌یس بوک:

-کهریم دهشتی، فیه‌یس بووکی کهریم دهشتی، ئەم شیعره‌ی توییژینه‌وه‌کی له‌باره‌وه 2015-12-24
پرس به‌ شاعیر کراوه ئینجا وه‌رگیراوه.

سەرچاوه‌ی ئینتەر نیت به‌زمانی عه‌ره‌بی:

-زه‌هیر بن السید، 2012، لغه‌ الشعر الحدیث..، almol3/vb/shawthread.php له 2015-12-1
وه‌رگیراوه.